

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/88/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513209971
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3513209971.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti Z. C., nar. dňa XX.XX.XXXX a G. C., nar. dňa XX.XX.XXXX, obe v konaní zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny T. I. T. D., deti rodičov: matky G. C., štátnej občianky Slovenskej republiky, bytom H. C. N. XX a otca M. C., štátneho občana Slovenskej republiky, bytom H. C. N. XXXX, zastúpeného v konaní Mgr. Branislavom Samcom, advokátom, so sídlom v Žiline, Sad SNP 8 o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 9P/84/2014-79 zo dňa 10. októbra 2014, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zvýšil výživné otca na maloleté deti Z. a G. a to tak, že otcovi maloletých detí uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého Z. mesačne sumou 180,- eur a na výživu maloletej G. mesačne sumou 120,- eur vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom 30.09.2013, nedoplatok otca na zročnom výživnom u maloletého Z. za dobu od 30.09.2013 do 10.10.2014 v celkovej sume 1.207,53 eur povolil otcovi maloletého zaplatiť v mesačných splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku, nedoplatok otca na zročnom výživnom u maloletej G. za dobu od 30.09.2013 do 10.10.2014 v celkovej sume 565,43 eur povolil otcovi maloletej zaplatiť v mesačných splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku. Týmto vo výroku o výživnom zmenil rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 12C/253/2005-51 zo dňa 27.06.2007 a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 12C/253/2005-51 zo dňa 27.06.2007 bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej boli deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého Z. sumou 2.200,-Sk a na výživu maloletej G. sumou 1.600,-Sk a od 01.09.2007 sumou 2.000,-Sk. Od tejto doby k zmene výšky výživného nedošlo. Maloleté deti sú stále v osobnej starostlivosti matky, deti chodievajú spravidla každý druhý víkend k starým rodičom, kde sú v kontakte aj so svojim otcom. Podľa vykonaného dokazovania od poslednej úpravy výšky výživného uplynulo 7 rokov. Je nepochybné, že za túto dobu došlo na strane detí k zmene pomerov, ktoré sa týkajú stravovania, nákladov na ošatenie, hygienické potreby a rovnako tiež bežných nákladov, ktoré sa týkajú návštevy školy. Maloletý Z. v čase poslednej úpravy výživného navštevoval 3. ročník základnej školy. V čase podania návrhu na zvýšenie výživného (30.09.2013) navštevoval posledný ročník základnej školy, v súčasnosti už navštevuje strednú školu. Náklady na školský rok sú vo výške cca 434,- eur (podľa potvrdenia školy) + stravné. Zvýšené výdavky má v súvislosti s návštevou zubára, kde mu bol nasadený strojček, matka platí všetky náklady s tým spojené, podľa posledných dokladov boli náklady vo

výške 280,- eur, celkové náklady sú predpokladané vo výške 800,- eur. Z. sa venuje športu, navštevuje volejbalový krúžok, k tomu potrebuje vreckové v čase, keď chodia na zápasy. Hrá futbal, chodí k hasičom, s tým však zvýšené výdavky spojené nie sú. Do školy dochádza, s čím má spojené náklady. Maloletá G. v čase rozvodu manželstva navštevovala materskú školu, v súčasnosti je žiačkou 8. ročníka základnej školy. Za tento školský rok zatiaľ matka maloletej zaplatila 33,- eur. S matkou navštevuje tri až štyrikrát do roka gastroenterológa, náklady sú na vyšetrenie sonografiou, vždy po 7,50 eur. Detskú reumatológiu a kožného lekára už nenavštevuje. Iné zvýšené výdavky nemá. Matka detí mala v čase posledného rozhodovania o výživnom príjme vo výške 12.000,-Sk (cca 400,- eur). Do 30.06.2014 bola zamestnaná v C., s.r.o., s príjmom 669,50 eur (vrátane nadčasovej práce). Pracovný pomer ukončila podľa vlastného vyjadrenia z dôvodu, že mala konflikty s vedúcou zmeny a navyše komplikovanú dochádzku zo H. C. N. do Q.. Okrem toho pracovala aj brigádne v C. na základe dohody o vykonaní práce za 1,90 eur na hodinu. Od 01.07.2014 je matka detí evidovaná na úrade práce, má podporu v nezamestnanosti vo výške 13,123 eur denne (t.j. v priemere 393,- eur mesačne). Túto bude poberať po dobu 6 mesiacov od 01.07.2014. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Otec detí mal v čase posledného rozhodnutia o výživnom príjme vo výške 15.000,- až 16.000,-Sk (cca 500,- až 531,- eur). V súčasnosti dosahuje príjem vo výške 360,- eur, v roku 2013 mal vyplatené diéty vo výške priemerne 767,- eur mesačne, v roku 2014 vo výške 729,- eur mesačne. Celkovo tak spolu s príjmom má cca 1.089,- eur mesačne. Podľa vlastného vyjadrenia má zvýšené výdavky na stravovanie v súvislosti s pracovnými cestami do zahraničia. Domov chodí iba na víkendy, rodičom dáva 100,- eur mesačne na stravu a ubytovanie, podieľa sa tiež na nákladoch na uhlie a drevo v 1/3, t.j. v sume 466,- eur ročne. Nemá inú vyživovaciu povinnosť. Uvedené skutočnosti posúdil súd prvého stupňa podľa § 24 ods. 3 až 5, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 6, § 65 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1 a 2 a § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine a dospel k záveru, že na strane oboch detí došlo k výraznej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného. Od poslednej úpravy výživného uplynulo 7 rokov, deti sú vekovo staršie, pričom už s tým samotným sú spojené zvýšené výdavky. Matka detí má vyššie náklady na stravu, ošatenie, školské potreby. Nepochybne sú vyššie náklady spojené s hygienou detí. U oboch detí sú náklady spojené aj so zdravotným stavom. Je pravdou, že matka detí bez podstatnejšieho dôvodu opustila svoje pôvodné zamestnanie, kde dosahovala vyšší príjem (669,50 eur), avšak je potrebné prihliadnúť i na tú skutočnosť, že v tejto práci trávila prakticky celé dni, na kontakt s deťmi tak nemala žiaden čas a starostlivosť o deti zvládala iba vďaka pomoci svojej rodiny. Nepochybne tiež je, že do práce dochádzala s prestupom v T. I. T. D. a nezanedbateľné boli i náklady na cestovné (vo výške 1,50 eur denne). Matka detí mala pritom záujem dosahovať čo najvyšší príjem, keďže ešte po nociach pracovala v miestnej C., aby si tak privyrobila peniaze. Dlhodobé zvládanie takéhoto životného tempa však zrejme priaznivo na ľudský organizmus nemôže vplyvať. I keby sme však vychádzali zo skutočnosti, že matka detí mohla dosahovať minimálne svoj príjem vo výške 669,50 eur, i tak je potrebné konštatovať, že príjem otca detí je podstatne vyšší, a to i po zaplatení výživného, ktoré bolo pôvodne určené. Súd je toho názoru, že otec detí sa už dlhšiu dobu mohol podieľať na nákladoch detí výraznejším spôsobom ako len platením výživného. Matka detí nepochybne, že otec deťom sem-tam niečo kúpi (zvyčajne športové potreby), toto samo o sebe však neznamená, že by životná úroveň detí a ich otca bola rovnaká. Otec detí poukazoval na skutočnosť, že diéty má vyplácané z dôvodu zvýšených výdavkov na stravovanie v cudzine, avšak je potrebné konštatovať, že v súčasnej dobe náklady na potraviny v jednotlivých štátoch Európy už tak výrazne rozdielne nie sú. Rovnako ako otec má i matka detí zvýšené výdavky na zakúpenie stravy. Vychádzajúc preto z príjmu oboch rodičov súd určil výživné u maloletého Z. na sumu 180,- eur mesačne, pričom bolo zohľadnené najmä to, že maloletý má v súčasnosti zvýšené výdavky v súvislosti so štúdiom a náklady na zubný strojček. Na týchto nákladoch sa otec maloletého žiadnym spôsobom nepodieľa. Ťarchu takýchto výdavkov pritom nie je možné ponechať iba na matke. Pokiaľ ide o maloletú G., suma výživného 120,- eur nie je v žiadnom prípade premrštená a plne zodpovedá potrebám 13-ročného dievčaťa. Otec maloletej nepreukázal, akým iným konkrétnym spôsobom sa podieľa na výdavkoch oboch detí, i keď tvrdil, že deťom kupuje nejaké oblečenie a športové potreby, žiadne výdavky však nezdokladoval. Je potrebné tiež konštatovať, že výdavky otca na bývanie sú nepomerne nižšie ako výdavky matky, keďže otec sa na nákladoch podieľa iba sumou 100,- eur + cca 39,- eur na drevo a uhlie mesačne. Matka detí býva v starom dome, ktorý je potrebné rekonštruovať, nevyhnutne potrebuje rekonštrukciu kúpeľne a WC (ktoré mali suché), pričom tieto náklady nesúvisia iba s uspokojovaním jej potrieb. Po zaplatení výživného v celkovej sume 300,- eur zostáva otcovi detí suma vo výške cca 789,- eur, z ktorej už musí uspokojovať iba vlastné potreby. Naproti tomu matka pri zohľadnení pôvodného príjmu 669,50 eur, rodinných prídavkov vo výške 47,- eur a výživného v sume 300,- eur má k dispozícii celkovo sumu cca 1.016,- eur, ktorú musí použiť na uspokojovanie potrieb troch osôb, teda na každú osobu má k dispozícii cca 339,- eur. Súd je toho názoru, že otcovi detí by malo záležať na tom, aby jeho deti žili v rovnakých podmienkach ako on, mohli uspokojovať všetky svoju

nevyhnutné potreby a matka nemala starosť o to, či bude mať čo dať deťom jesť, za čo kúpiť oblečenie, za čo zaplatiť bývanie. Súd výživné otcovi detí zvýšil od 30.09.2013, kedy matka detí podala návrh na zvýšenie výživného, keďže je zrejmé, že náklady detí i možnosti otca platiť väčšie výživné boli rovnaké ako v súčasnosti. Zvýšením výživného vznikol u mal. G. dlh za obdobie od 30.09.2013 do 10.10.2014 v celkovej sume 645,11 eur (za 30. september 2013 v sume 1,79 eur, následne 12 x rozdiel 53,61 eur, keďže výživného bolo určené v sume 120,- eur a pôvodne vo výške 66,39 eur), z ktorého súd odpočítal 79,68 eur ako výživné, ktoré platil v tomto období otec nad rámec určeného výživného (12 x 6,64 eur- otec platil na obe deti po celú dobu navyše o 13,28 eur). Zvýšením výživného vznikol u maloletého Z. dlh za obdobie od 30.09.2013 do 10.10.2014 v celkovej sume 1.287,21 eur (za 30. september 2013 v sume 3,57 eur, následne 12 x rozdiel 106,97 eur, keďže výživné bolo určené v sume 180,- eur a pôvodne vo výške 73,03 eur), z ktorého súd odpočítal 79,68 eur ako výživné, ktoré platil v tomto období otec nad rámec určeného výživného (12 x 6,64 eur- otec platil na obe deti po celú dobu navyše o 13,28 eur). Dlh umožnil súd otcovi detí splatiť u oboch detí v primeraných splátkach tak, aby nebola ohrozená jeho výživa a nevyhnutné náklady. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 146 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec maloletých detí. Uviedol, že podľa neho súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súčasne zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené. Podľa otca maloletých detí zvýšené výživné výrazne prevyšuje odôvodnené potreby maloletých detí v porovnaní so skutočnou zmenou pomerov, ku ktorej na ich strane došlo. Otec nespochybňuje fakt, že od poslednej úpravy výživného uplynulo 7 rokov a deti vyrástli, zmenili sa ich potreby a sú s tým spojené zvýšené výdavky. U maloletého Z. však došlo rozhodnutím prvostupňového súdu k zvýšeniu výživného o 106,97 eur, čo je o 145,47 % a pri maloletej G. o 53,61 eur, čo je 80,75 %. Takto určená suma výživného značne prevyšuje reálny index spotrebiteľských cien v Slovenskej republike od rozhodného obdobia ostatnej úpravy výživného. Od tejto doby až do súčasnosti narástli životné náklady infláciou len o 16,30 %. Pokiaľ ide o príjem otca maloletých detí súd k jeho argumentácii o spotrebovaní podstatnej časti diét na stravovanie v zahraničí konštatoval, že náklady na potraviny v jednotlivých štátoch Európy už tak výrazné nie sú. Súd pritom neodôvodnil, z akých zdrojov túto informáciu čerpal. Otec poukazuje na skutočnosť, že z priemernej sumy diét v roku 2014 729,- eur mesačne pri výraznom uskromnení sa spotreboval na stravu okolo 380,- až 450,- eur mesačne. Cena obyčajného teplého jedla - obeda pri diaľnici v Rakúsku, Nemecku alebo vo Francúzsku sa pohybuje na úrovni okolo 15,- eur. Súd prvého stupňa teda nezohľadnil, že otec podstatnú časť diét spotrebuje a jeho príjem tak nie je mesačne 1.089,- eur ale maximálne 660,- eur mesačne. Po zaplatení zvýšeného výživného a pravidelných mesačných výdavkov tak otcovi zostane asi 150,- eur, ktorá suma vôbec nepostačuje na rozvíjanie voľno-časových aktivít maloletých detí v rozsahu ako to bolo doposiaľ. Otec poukázal aj na tú skutočnosť, že on sám je nemajetný a bytovú otázku má vyriešenú len vďaka rodičom, v ktorých dome býva. Na druhej strane matka maloletých detí je výlučnou vlastníčkou rodinného domu. Uviedla, že ten potrebuje rekonštrukciu WC a kúpeľne, ale táto nemôže byť v žiadnom prípade krytá z jeho vyživovacej povinnosti k maloletým deťom. Okrem toho je matka maloletých detí aj vlastníčkou viacerých parciel v k.ú. S. H. vo výmere presahujúcej 6200 m². Tiež spoluvlastní záhradu o výmere 128 m². Súd prvého stupňa ani nevzal do úvahy, že matka si pravdepodobne uplatňuje aj daňový bonus na obe maloleté deti a teda môže dosahovať vyšší príjem ako uvádzala. V neposlednom rade otec maloletých detí poukázal na to, že zatiaľ čo pri ostatnom určení výživného dosahoval podiel určeného výživného na obe deti na jeho čistom príjme 26,25 %, po zvýšení výživného súdom prvého stupňa je to 45,45 %. Aj kolízny opatrovníčka maloletých detí navrhla v konaní zvýšiť výživné otca na maloletého Z. na sumu 120,- eur mesačne a na maloletú G. na 80,- eur mesačne. S takýmto zvýšením výživného by otec súhlasil a aj v konaní navrhol uzatvorenie rodičovskej dohody v tomto zmysle. Uvedené sumy zvýšeného výživného by dostatočne pokrývali odôvodnené potreby maloletých detí a boli by primerané schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom tak otca ako aj matky maloletých detí. Otec preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že výživné na maloletého Z. zvýši na 120,- eur mesačne a na maloletú G. na 80,- eur mesačne a to od 1.9.2014, a zameškané výživné za dobu od zvýšenia výživného do rozhodnutia súdu povolí otcovi splácať popri bežnom výživnom v splátkach po 10,- eur mesačne u maloletého Z. a 5,- eur mesačne u maloletej G..

K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletých detí. Poukázala na to, že zamestnanie, v ktorom zarábala 669,- eur mesačne opustila najmä z časových dôvodov a kvôli dochádzke. Ráno o 6.00 hod. odchádzala do práce a vracala sa až večer. Bola platená od počtu odpracovaných hodín a k tomu mala prémie. Ak by v práci nezostávala do večera, bol by jej zárobok oveľa nižší a nedostala by ani prémie. Pokiaľ ide o nehnuteľnosti, ktoré otec maloletých detí v odvolaní spomína, ide o rodinné domy č. XX a XX a záhradu o výmere 128 m². Domy stoja v spoločnom dvore, dom č. XX je úplne neobývatelný, jeho steny sa pomaly zosúvajú a z neho bol otec maloletých detí vyplatený sumou 1.500,- eur. Druhý dom č. XX obýva matka spolu s deťmi ako aj svojou matkou, ktorá má v dome právo doživotného bývania. Tento dom jej bol darovaný a potrebuje veľa opráv ale nie je pravdou, že by náklady na jeho rekonštrukciu chcela pokrývať zvýšeným výživným. Ďalšie nehnuteľnosti spomínané otcom v odvolaní sú poľnohospodárske pozemky, ktoré zdedila po otcovi a ročne z nich dostáva 35,28 eur. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu potvrdil.

Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu otca maloletých detí písomne nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie otca maloletých detí nie je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Súd prvého stupňa vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p.. Pri rozhodovaní súd prvého stupňa použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam otca maloletých detí dodáva nasledovné:

Podľa § 62 ods. 2, 4 a 5 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Určenie výšky výživného súdom nie je výsledkom nejakého matematického vzorca s pevne danými premennými a nie je ani závislé od nejakých štatistických údajov. To isté platí aj v prípade zvýšenia už stanoveného výživného, keď zvýšenie výživného nemôže byť a nie je závislé len od zvýšenia miery inflácie. V podmienkach slovenského právneho poriadku je určenie výživného a aj jeho zvýšenie, či zníženie vždy len výsledkom aplikácie relevantných právnych noriem /ustanovení § 62 až § 65, § 75 až § 81 Zákona o rodine/ na dokazovaním zistený skutkový stav, teda je výsledkom posúdenia schopností a možností rodičov, ich majetkových pomerov a životnej úrovne ako aj odôvodnených potrieb a záujmov detí s ohľadom na preukázané skutočnosti, a v prípadoch zníženia a zvýšenia výživného aj výsledkom porovnania zmeny uvedených relevantných skutočností oproti predchádzajúcemu stavu. Zmena pomerov na strane maloletých detí, ktorá môže viesť k zvýšeniu výživného na ne, nie je daná len vývojom spotrebiteľských cien tovarov a služieb od poslednej úpravy výživného. Veď popri tovaroch a službách, ktoré slúžili na uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletých detí v čase ostatného určenia výživného sa v závislosti od vývoja a vývinu maloletých detí pridávajú k doterajším nákladom na výživu aj náklady nové. S rastom veku maloletých detí sa objavuje potreba takých vecí a služieb, ktoré v nižšom veku maloleté deti vôbec nepotrebovali /napríklad počítač, mobilný telefón, nové možnosti a potreby spoločenské, kultúrne a spoločenského vyžitia a podobne/. Zvýšenie výživného teda nie je závislé len na vývoji cien tovarov a služieb v spoločnosti ako to v odvolaní predostrel otec maloletých detí.

Súdom prvého stupňa zvýšené výživné otca na maloleté deti Z. a G. zodpovedá zásadám uvedeným v citovaných ustanoveniach § 62 a § 75 Zákona o rodine, keď zohľadňuje tak schopnosti a možnosti otca prispievať na výživu maloletých detí ako aj schopnosti, možnosti matky i jej osobnú starostlivosť o maloleté deti a tiež odôvodnené potreby a záujmy týchto maloletých detí.

Odvolacie tvrdenia otca o spotrebovaní veľkej časti poberaných diét na stravovanie sú irelevantné v tom zmysle, že výživné na maloleté dieťa má v zmysle ustanovení § 62 Zákona o rodine prednosť pred inými výdavkami rodičov. Samozrejme to neznamena, že by sa otec pri svojich pracovných cestách nemal stravovať. Dôležité však je, aby spôsob stravovania a náklady naň prispôsobil skutočnosti, že má vyživovaciu povinnosť na dve maloleté deti. Otcom maloletých detí v odvolaní uvádzané náklady na stravovanie 380,- až 450,- eur mesačne pri priemernom počte odpracovaných dní 20 v mesiaci, predstavujú cca 21,- eur na stravu denne. Takéto náklady sú zjavne neprimerané a z nich odvíjajúce sa úvahy otca maloletých detí o jemu zostávajúcom čistom mesačnom príjme a podiele zvýšeného výživného na ňom sú tak nedôvodné. Odvolací súd hodnotí ako nedôvodný a bez relevancie k rozhodnutiu súdu o zvýšení výživného na maloleté deti, aj poukaz otca na vlastníctvo rôznych nehnuteľností matkou maloletých detí. Podľa tvrdení matka maloletých detí je jeden dom neobývateľný a druhý, v ktorom žije spolu s deťmi a svojou matkou si vyžaduje rekonštrukciu. Pozemky, ktoré vlastní sú ornou pôdou a uviedla, aký je jej príjem z nich. Opak týchto skutočností nebol v konaní preukázaný a možno preto uzavrieť, že nehnuteľnosti vo vlastníctve matky nie sú lukratívnymi nehnuteľnosťami, ktorých speňažením by mohla získať peňažné prostriedky na výživu maloletých detí, resp. ktorých hodnota by ovplyvnila majetkové pomery matky relevantné pre určenie výživného na maloleté deti.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a odvolací súd vzhľadom na to, že sa vo veci jednalo o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu, rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.